

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2015-04-21
Besvaras senast
2015-05-05

Till statsminister Stefan Löfven (S)

**2014/15:527 Statsministerns uttalanden i regeringsförklaringen om
vägslitageavgiften**

I regeringsförklaringen meddelade statsministern att en så kallad vägslitageavgift skulle införas. Redan under valrörelsen ifrågasattes Stefan Löfven av dåvarande statsminister Fredrik Reinfeldt om huruvida det ens var möjligt att genomföra den vägslitageavgift som Stefan Löfven lovade i såväl valrörelsen som i den senare regeringsförklaringen. Löfven avfärdade Reinfeldts kritik som helt substanslös. Nuvarande statsminister Stefan Löfven sa i SVT:s valdebatt följande om införandet av vägslitageavgiften:

”Om Du (Reinfeldt) säger fem sex år, då förstår jag varför det går så långsamt i er regering Reinfeldt [...] Det här kan gå på 1,5-2 år att införa [...] Gps är inget okänt verktyg [...] Det här finns, det är ingen rocket science, det går att implementera.”

När Stefan Löfven läste upp regeringsförklaringen fortsatte han med samma tydliga linje: ”En vägslitageavgift kommer att införas för att finansiera förbättringar av infrastrukturen.”

Nyligen meddelades från regeringen att någon vägslitageavgift emellertid inte kommer att införas, helt enkelt därför att tekniken för detta saknas inom överskådlig tid. För svensk konkurrenskrafts räkning är detta naturligtvis att välkomna. Detta lämnar dock ett antal frågetecken kring statsministerns utövande av sitt ämbete. Så sent som i oktober meddelar alltså statsministern att en skatt, alltså vägslitageavgiften, som beräknats kunna inbringa ca 4 miljarder kronor årligen ska införas, för att sedan några månader senare meddela att detta är omöjligt. I och med detta försvinner naturligtvis en stor del av den reformfinansiering som regeringen räknat med så sent som vid regeringsförklaringen. Statsministern har alltså lovat svenska folket att ta in en intäkt som visat sig omöjlig att inhämta. Det är minst sagt ett ovarsamt sätt att hantera utställda löften. Även om detta är ett välkommet löftesbrott i bemärkelsen att Sverige nu klarar sig undan en skadlig reform kan man konstatera att det läggs till en lång rad av brutna vallöften. Detta kokar i slutänden ned till frågan om statsministerns förmåga att leda regeringen och styra landet.

Av intresse för att kunna bedöma statsministerns förmåga att utöva sitt uppdrag vill jag därför ställa följande frågor till statsministern:

1. När och på vilket sätt blev statsministern medveten om att det skulle bli omöjligt att införa vägslitageavgiften?
2. Vilken information hade statsministern vid tidpunkten för framläggandet av regeringsförklaringen om de praktiska möjligheterna att införa en vägslitageavgift?
3. Hur förhåller sig statsministerns uttalanden, i regeringsförklaringen och i andra sammanhang, om införande av en vägslitageavgift till det av KU formulerade kravet på att uttalanden av statsråd ska vara korrekta och ge en rättvisande bild av verkligheten, till exempel ett ärendes beredning?
4. Vilka följder för regeringens ekonomiska politik, och därmed för regeringens övergripande möjligheter att genomföra utgiftsökningar som regeringen utlovat, får det faktum att det visat sig omöjligt att införa vägslitageavgiften? Är försämringarna av ROT-avdraget och andra avsteg från givna vallöften ett sätt att finansiera utgiftsökningar som annars skulle ha finansierats genom den nu uteblivna vägslitageavgiften?

.....

Carl-Oskar Bohlin (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors